

La llebre, l'eriçó, la guineu, el xacal i el lleó

Mentre la llebre descansava sota una figuera, de sobte li cau a sobre una figa verda. Una estona després, li cau a sobre una branca petita. S'aixeca i se'n va enfadada. Al camí, es troba amb l'eriçó. Ell li pregunta:

—On vas, llebre?

La llebre li contesta:

—No em puc quedar en aquestes terres. Descansava a l'ombra de l'arbre i de sobte m'han colpejat amb un cop de puny i després amb un pal.

L'eriçó li demana que s'esperí, i se'n va ell també acompanyant-la. Caminant junts, es troben amb la guineu. Ella els pregunta:

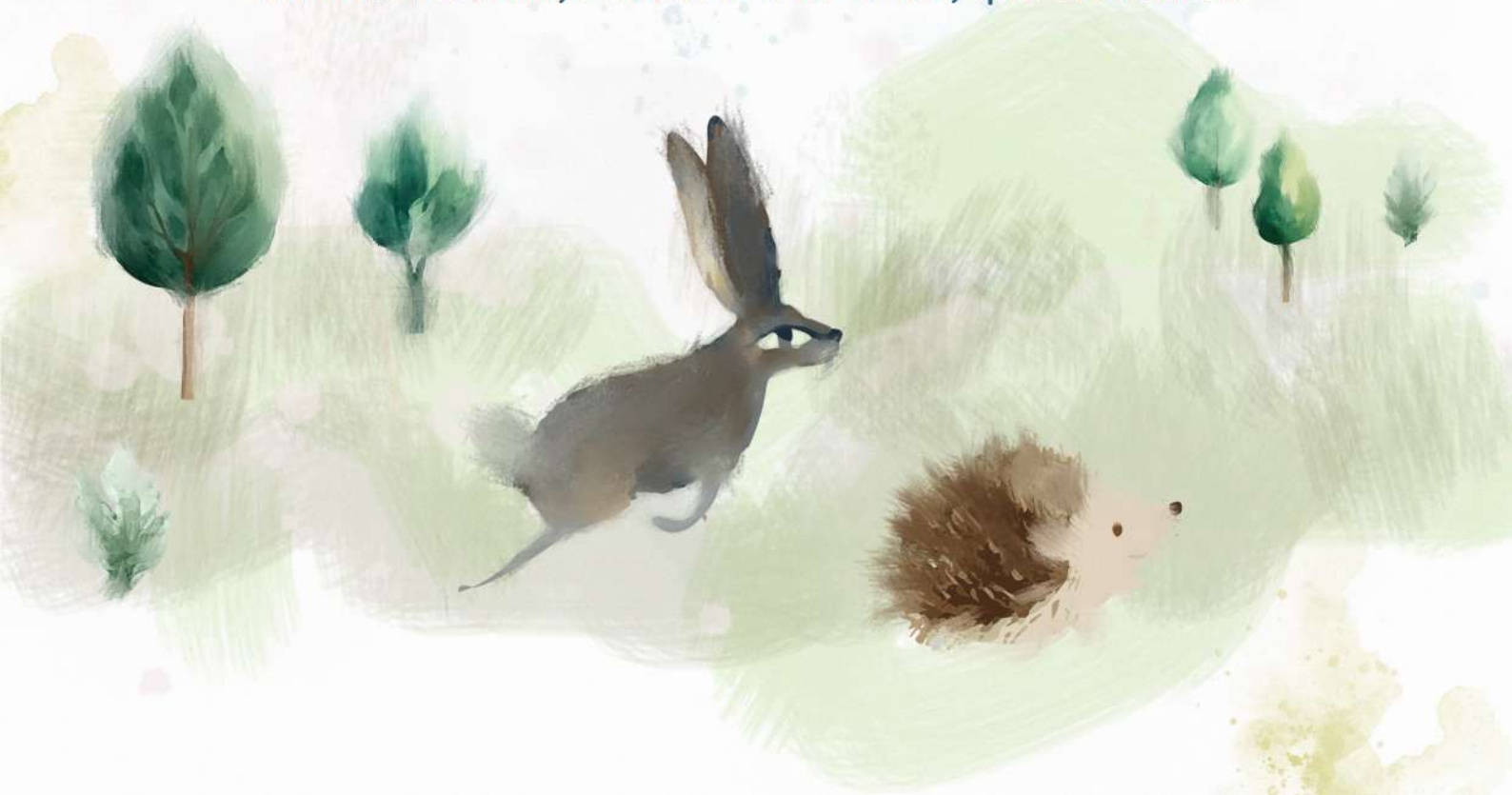
—On aneu, eriçó?

L'eriçó li comenta el que li ha explicat la llebre i que per això no poden romandre per aquests verals. La guineu decideix anar-se'n també, s'incorpora al grup i continuen fugint plegats.

Seguint el camí, el xacal apareix i pregunta:

—Guineu! On aneu?

La guineu li explica que l'eriçó li ha comentat que mentre la llebre s'estava a l'ombra de la figuera descansant, algú li ha donat amb un cop de puny i després l'havia colpejat amb un pal i que per això no volen quedar-se més per aquella zona. S'afegeix el xacal al grup i se'n van tots. Pel camí, es troben amb el lleó, que els demana:

—On aneu, xacal?

El xacal li explica tot el que li ha comentat la guineu. El lleó s'ajunta al grup i tots cinc continuen caminant fins que se'ls fa de nit. Però continuen, tot i que ja és fosc. De cop, cauen tots en un pou profund sense poder sortir-ne i rescatar-se. De bon matí, la llum del dia els comença a entrar per la boca del pou. No obstant això, no tenen per on pujar per salvar-se. El segon dia, tenen molta gana i no troben res per menjar. Per solucionar-ho, es posen d'acord entre ells i decideixen menjar-se aquell a qui li toquin els rajos del sol de migdia. Al migdia, resulta que el sol els toca a tots sense excepció. Intervé el lleó, ja que és qui té el poder, mana i no s'atreveixen amb ell, dient-los:

—Us presto la llebre.

Així, es mengen la llebre, però l'endemà tornen a tenir gana.

Es posen a pensar què s'ha de fer.

De nou, el lleó s'ofereix a prestar-los la guineu. De seguida, es mengen la guineu. Amb això, queden tan sols tres: el lleó, el xacal i l'eriçó. Passen els dies i tornen a tenir gana. L'eriçó es dirigeix a tots, suaument, dient:

—Escolteu! Aquest xacal s'està pensant de menjar-se'ns. Cada nit, quan m'obro els ulls, el veig fent plans.

Davant d'això, el lleó actua de pressa, agafa el xacal, el sacrifica i se'l mengen entre els dos. Ara només queden el lleó i l'eriçó. Aquest, pensant què passarà amb ell, es posa a plorar. El lleó, emocionat, li pregunta:

—Què et passa, eriçó? Per què plores?

L'eriçó li respon:

—El que em fa plorar, senyor, és el bon record que tinc del teu avi. Me l'estimava molt, al meu avi. Fa temps, el meu avi era també petit i el teu l'agafava i el feia saltar i el llançava cap al cel per divertir-lo.

El lleó, tranquil·litzant-lo, li diu:

—Si és només per això, no et preocupis: jo també t'ho puc fer.

Així, el lleó agafa l'eriçó per sota dels braços i el va llançant cap amunt i jugant amb ell. L'eriçó fingeix que s'ho passa bé, i mentrestant, diu al lleó:

—En vull més! Fes-me saltar més, més fort!

El lleó el llança encara més amunt. Sense adonar-se'n, el llança amb tota la força i el fa sortir a fora del pou. L'eriçó, content, se'n va corrents i llança un crit als pastors:

—Pastors, pastors, veniu, veniu! El lleó és dins del pou.

Abans que no hi arribin els pastors, s'amaga ràpidament perquè no el vegin. Arribant-hi, comencen a llançar pedres al lleó fins que el maten al fons del pou. Amb la mort, se li infla tant el cos que una pota li surt a fora del pou. I per aquesta pota, l'eriçó s'enfila i arriba fins al fons del pou, i menja del lleó cada dia fins que queda ben tip.

Tanfust n twtult,
insi, aelbun, uccn
d yizm

Tlla twtult tgna ddaw yan usklu n tazart. Imiḥḥ, iḍḍ-d yifs yan ukurru. Ḍart uya, iḍḍ-d yifs dix yan ukccud. Aha tnkr s uzεaf. Tddu tǵmed *Bumḥnd* (insi). Yini-as:

—Mas tnkrt a εddju?

Tnna-yas:

—Lliy gniy dinn ddaw yat tazart, yan cway iwwt-id ka s yan uyruc, imiḥḥ iwwt-id diy s yan wuddiz. Iwa ha-t timizar nna g ur qqimiy aya.

Inna-yas ntta:

—Qqim ad nn-nmun.

Munn, ar tddun. Yan cway, ha-n a aεlbun iḍhr-asn d. Inna-yasn:

—Awa mas tddam a *Bumḥnd*?

Irar-as:

—A wa, tnna-yi εddju tlla tgna ddaw tazart-inn, imiḥḥ iwwt-tt d ka s yan uyruc, imiḥḥ iwwt-tt dix s yan wuddiz, timizar g ur nqqimi aya.

Inna-yas (uɛlbun):

—Qqimat ad nn-nmun.

Ar tddun, yan cway ha-n uccn. Inna-yasn (wuccn):

—A wa, mas tddam a **Brahim** (aɛlbun ayd igan **Brahim**)?

Irar-as d:

—Inna-yi Bumɛnd tnna-yas **Eddju** tlla tgna ddaw tazart-inn, imiɛɛ iwwt-tt d ka s yan uyruɛ, imiɛɛ iwwt-tt dix s yan wuddiz, timizar g ur nqqimi aya.

Ar tddun akk^w-tn. Yan cway, ha-n izm. Yini-yasn:

—A wa, mas tddam a **Eli** (uccn ayd igan **Eli**)?

Irar-as d:

—A wa, inna-yi **Brahim** inna-yas Bumɛnd tnna-yas **Eddju** tlla tgna ddaw tazart, imiɛɛ iwwt-tt d ka s yan uyruɛ, imiɛɛ iwwt-tt dix s yan wuddiz, timizar g ur tqqimi aya.

Inna-yas:

—Qqimat ad nn-nmun ak^w nny.

Nkrn ar tddun, ar tddun. Imiɛɛ yay-asn yid.

Ar tddun g tillas. Yan cway ayn-nn yan wanu anybu.

Ur ufin akk^w mayd d-ulin. Qqimn dinna ar tifawt. Ha-t

da yasn di-tkka wasidd aflla, maca ur illi may tkkan

afa ad ffyn. Ass wiss sin, ha-t inya-tn laɛ, ur ufin mayd

ttettcan. Kkrn msasan garasn nnan wanna di-tay

tafuyt ntte-t. Llig di-turri tafuyt, imiɛɛ ha-t tay-tn

akk^w. Inɗu-d yizm, iddy ntta ayur tlla tnbaɗt aha ur

yiyn ad t-ttcn, yini-yasn:

—Ad awn-rɗly tawtult.

Ttcn tawtult, maca azkka-ns yağ-tn lağ dix. Nnan mayd nskar. İnđu-d dix yizm yini-yasn:

—Ad awn-rđly aēlbun.

İrdl-asn aēlbun, ttcn-t. Qqimn-d yağ insi d wuccn d yizm. Yan cway inđu-d yinsi yağ lhil, yini-asn:

—Tssnd a wa, ha-n uccn ddy da ittxmmam ad ay-ittc. Da di-ttkkry g yid afx-t id yağ isyiwis i ka.

Yağ islla yizm i uya, yamğ-d uccn ttcn-t, qqimn-d s ssin: insi d yizm.

Ixmmem yinsi, imihh ar yalla. Inna-yağ yizm:

—Mayk yağn llig da tallad?.

İrar-as d, inna-yağ:

—Ullah mk i-issla a mass yağ dadđa-nnk, wahli, d dadđa inu, ihyya yurs kigan llig imğğiy ar t-issnđaw da iss-itthđar.

Inna-as:

—Mk idd yağ aynna day, ak-ssnđuy awd nkk, ar ik-tthđary, yağ ad ur tallad.

Yasi-t yizm ar iss-iggar s yignna. Ar as-ittini yinsi:

—Uhu, ha-t idrus imkinna, riğ ugar.

Ar t-iggar yizm s ignna. Ar as-ittini yinsi ad izayd ugar. Igr-iss kigan, issiy-t inn s waflla bğra n wanu. Llig nn-yağ Bumhnd aflla, igr tağuyyit inna-yağn:

—A imksawn, rulat-d ha-n izm g wanu.

Ntta irul iffr. Ruln-d imksawn, ar kkatn izm s izra allig t-nyan g wanu.

Iddx immut, ibzg kigan ammas n wanu, yali-yağ d yan uđar allig as-iffy s waflla. Mayd da yağ-iskar yinsi? Da yağ-ittgg^{wz} g uđar-nna ar d-ittc ard iddjiwn, yali-d. Ar as-iskar imci a llig t-issmar.

